

begreb, som den danske Lovgivning opstiller derom; en Anvisning er berimod et Papir, der sædvanlig betales paa det samme Sted, hvor det udstedes; det er den ene Forskjel mellem Bexler og Anvisninger. Den anden Hovedforskjel er den, at ethvert af de Navne, der staae paa en Bexel, er forpligtet til at indfri den, men ved en Anvisning er intet af de Navne, som kommer paa den, forpligtet til at indfri den, kun Udstederen er dertil forpligtet. Jeg troer, at Spørgsmaalet vil blive opfattet saaledes, at ingen Transportgiver paa en Anvisning paatager sig nogen juridisk Forpligtelse til Anvisningens Indfrielse. Endelig have jo Anvisninger udviklet sig ganske selvstændig ved Siden af Bexler. Jeg troer derfor, at der slet ikke er nogen Frygt for, at Vedtagelsen af Endringsforslaget under Nr. 2 i nogen Maade skal indskrænke Brugten af Stempler til Bexler. — Jeg skal dernæst omtale Endringsforslaget under Nr. 4, som den ærede Minister saa bestemt vil modsætte sig, ialtsald med Undtagelse af Sparekassebøger. Hvad Sparekassebøger angaaer, vil jeg henholde mig til, hvad jeg har sagt under Sagens første Behandling. Jeg har der sagt i Korthed, at en Sparekassebog, saaledes som den nu næsten altid er indrettet, betragtes som et Papir, lydende paa Shændehaveren, og at Enhver, der f. Ex. har en Kontrabog paa Birkubens, kan have, hvad der er indført i denne Bog, ved en Anden, uden nogensinde selv at komme og give sin personlige Kwittering, førend han tager den sidste Mark. Naar han vil udtræde af Birkubens og have sin sidste Skilling ud, er det først, at man vil have hans personlige Kwittering. Jeg har paa denne Maade hævet bethdelige Summer i Birkubens, men jeg har aldrig været der personlig, og naar den ærede Minister henviste til dette Institut som Beviis for sin Paastand, saa er det ganske vist, at de ndtegne en Person som Eier af Bogen, men de fordrer aldrig den Vedkommandes Kwittering; de lade det være nok med at affribe i selve Bogen. Paa samme Maade gaaer det næsten ved alle andre Sparekasser, og det er kun enkelte af dem, som holde særskilte Kwitteringsbøger og modtage Kwittering enten af den, der er opgivet som Eier af Bogen, eller af den, der møder med Fuldmagt

paa hans Vegne. Jeg troer derfor, at naar den ærede Minister forstaaer en Sparekassebog, der er betegnet med Nummer, som en Sparekassebog, der er lydende paa Navn, og sætter disse to Ting ved Siden af hinanden, saa er det ikke den rette Opfattelse. Men naar den ærede Minister vil lade Sparekassebøger gaae stempelefrie, som lyde paa Nummer, uden at forlange Navn, saa er jeg aldeles enig med ham; thi saa komme Sparekasserne til at have den samme Ret i Fremtiden, som de have havt hidtil, og det er kun det, jeg har søgt at opnaae for Sparekasserne ved dette Endringsforslag. Den anden Art Dokumenter, som komme ind herunder, er Bankbeviser for Indlaan. Den ærede Minister meente, at naar Forslaget under Nr. 4 gaaer igjennem, vil enhver Bank blive istand til at udstede en Banksejdel. Ja, det kan vel være, men man skal lægge Mærke til, at det ikke er en Nationalbanksejdel; thi den gaaer med tvungen Cours, men den Banksejdel, jeg vil have, at Bankerne skulle være berettigede til at udstede, skal være en Seddel, som har Værdi af Cours; den faaer ikke anden Værdi end den Tillid, den Bank har, som har udstedt den, og et saadant Omsetningsmiddel troer jeg ikke, at man skal holde ude af en Stat, der er i sin Udvikling, ved at rælle en Stempellov frem. — Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (N. Hage) har ved denne Sags første Behandling henvist til vort Naboland Sverrig, som har en Mængde Banker, som udstede Sedler, uden at de stemples; jeg troer ikke, at vi vilde gjøre noget meget meget Farligt ved at følge Sverrigs Exempel i dette Stykke. — Den ærede Minister talte dernæst om de øvrige Dokumenter, som Endringsforslaget under Nr. 4 kunde anvendes paa, og han ansøgte det som noget ganske Besynderligt, at jeg vilde have, at Recipisser og Depositobeviser skulde kunne udfærdiges paa Shændehaveren. Jeg vil dertil bemærke, at Beskaffenheden af Depositobeviser og Recipisser, naar de udstedes af Banker, er af den Art, at ingen Bank i Almindelighed vil udstede dem lydende paa Shændehaveren, og de fleste, som have f. Ex. Pengeeffekter deponerede i Nationalbanken og modtage Depositobeviiis derfor, ville vistnok ogsaa meget betakke sig for at faae